Rabbi Moshe Shulman 92 מגילת רות, עמוד

רות ג-ד - יבום ובנין בית דוד

The House of David & Kiddush Levana: Yibum as a Model for Redemption

Ruth 4

(11) All the people at the gate and the elders said, "We are witnesses. May Hashem make the woman who is coming into your house like Rachel and like Leah, both of whom built the house of Israel, and may you prosper in Ephrat and may your name be renowned in Beit Lechem. (12) May your house be like the house of Peretz whom Tamar bore to Yehuda, through the offspring that Hashem will give you from this maiden." (13) Boaz took Rut and she became his wife. He came to her, and Hashem granted her conception, and she bore a son. (14) The women said to Naomi, "Blessed is Hashem who did not keep a redeemer from you. May his name be renowned in Israel. (15) May he be for you one who revives life, and to support you in old age, for your daughter-in-law who loves you, who is better to you than seven sons, has born him." (16) And Naomi took the boy and placed him in her bosom, and she became his nurse. (17) The neighbors named him, saying, "A son has been born to Naomi" and they named him Oved; he is the father of Yishai, the father of David. (18) These are the descendants of Peretz: Peretz fathered Chetzron. (19) And Chetzron fathered Ram, and Ram fathered Aminadav. (20) And Aminadav fathered Nachshon, and Nachshon fathered Slamah. (21) And Salmah fathered Boaz. and Boaz fathered Oved. (22) And Oved fathered Yishai. and Yishai fathered David.

II Samuel 7

(12) When your days are fulfilled, and you shall lie with your fathers, I will set up your seed after you, that shall proceed from your body, and I will establish his kingdom. (13) He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom forever. (14) I will be a father to him, and he shall be a son to Me; if he commits iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the strokes of humans. (15) And My mercy shall not depart from him, as I removed it from Saul, whom I put away before you. (16) And your house and your kingdom shall be made sure forever before you; your throne shall be established forever." (17) According to all these words, and according to all this vision, so Nathan spoke to David.

II Samuel 12

(14) However, because by this deed you have greatly blasphemed the enemies of Hashem, also the child that is born to you shall surely die." ... (24) And David comforted Bath-sheba his wife, and went in to her, and lay with her; and she bore a son, and called his name Solomon. And Hashem loved him. (25) And He sent by the hand of Nathan the prophet, and he called his name Jedidiah, for Hashem's sake.

II Chronicles 3

(5) And these were born to him in Jerusalem: **Shimea, and Shobab, and Nathan, and Solomon**, four, of Bath-shua the daughter of Ammiel;

1. רות פרק די

(יא) נַיּאמְרוּ כָּליהָעֶם אֲשֶׁר־בַּשֵּׁעַר וְהַזְּקֵנֶים עֵדֵים יִתֵּל יְקְלָּק אֶת־ הָאשָׁה הַבָּאָה אֶל־בִּיתָּךְ בְּּרָחֵל וּכְלָאָה אֲשֶׁר בָּנִוּ שְׁתִּיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׁרָאֵל נַעֲשַׂה חַבְּּאָה הָמָר יִקְדָּה תָּמֶר לִיהוּדָה מִוֹרַהַּיָּרַע אֲשֶׁיר יִנְּנִוּ וְיִבּלְּהָה תָּמֶר לִיהוּדָה מִוֹרַהּיָּרָת בְּיָתְר וֹיג) נִיּקַּח בְּּצִי אָתּרּוּת נַתְּהִילְוּ יְמְלָּק לְךְּ מִוְרַהַּנְּעָרָה הַקּרְתָה וֹיג) נַיִּקַּח בְּעֵז אָתּרּוּת נַתְּהִילְּוּ יְמְלָּק לְךָּ מִוְרַהָּלְּבָל אָת־ לְּלְּלְ לְךְּ מִוְרַהְּנָעְרָה הַלְּק לְהְ לְנִי לְּיִ לְּעִיבְּי בָּנְי וֹיִדְּ וְמִלְּרָה הַיְּאָר יִנְּוֹ וְנְּמָלִי בָּנְשׁ וּלְכַלְבֵּל אֶת־ מִיּשְׁר בָּנִ שְׁכְנִים וֹיִּמָּן יְקוֹיְ לְנְּ לְּתְּ הְיִּים נָבְּשְׁ וּלְכַלְבֵּל אֶת־ מִיּלֶבְּך בְּיִב כַּלְתָּךְ אֲשֶׁר־אְהָבְּעָר לְּיִ מְשִׁיב נְבָשׁ וּלְכַלְבֵּל אֶת־ מִיּשְׁר בְּנִים : (טוֹ) וְהָיָה לְּךְ לְמִישִׁיב נְבָשׁ וּלְכַלְבֵּל אֶת־ יִיִּבְּעָר בְּנִים: (טוֹ) וְהָיָה לְדְּ לְמִשִׁיב נְבָשׁ וּלְכַלְבֵּל אֶת־ מִיּשְׁר בְּנִים: (טוֹ) וְהָיָה לְיְ לְּדְּ לְמִישִׁיב נְבָשׁ וּלְכַלְבֵּל אֶת־ מִיּשְׁר בְּנִים: (טוֹ) וְהָלְהְי לְּלְ לְבְּי לְבְּי בְּעָבְית בְּבְּים וֹינִים וֹתְּקְבְּבְּת הְבְּבָּע הְבְּנִים: (טוֹ) וְהָיָה יְלְּדְ לְנְימִייב נְבְשְׁר בְּנִים: (טוֹ) וְהָלָה לְיִ לְּבְי לְבְּיִים וְתִּשְׁרְבּוּ לְבְּלְבְּעִר בְּבְּעוֹ הְבָּלְבְּתְי בְּבְּבְים וֹנִים וְתִּשְׁרְבּוּ יְנִבְּלְ אָנְי בְּלְבָּבְים וֹיִם בְּעִרְם בְּעִיבְים וֹם בְּעִרם וֹיִים וְתִּבּיל בְּיִים בְּיִבְּים בְּיִבְּבְים וֹיוֹים וְתָּבְּלְים בְּיִבְּים בְּבְּבְים וֹיוֹים וְתִּבְּלְים בְּיִבְּים בְּבְּבְים וֹים בְּעִים וְנִבּים וֹבּיל בְּבְים בְּבְּבְים וֹיִים וְבָּבְּבְים בְּיִבְּבְים בְּבְּבְים וְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְים בְּבְּבְים בְּבְבּים וְבְּבְבְּבְּים בְּבְּבְים בְּבְבּים וְנִבְּבְיוּ בְּבְים בְּבְּים וְבְּבְּבְים בְּבְּים בְּבְבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְיוּ בְּבְּבְיוּ בְּבְבְּים בְּבְבְּבְּי בְּבְּיוּ בְּבְיוֹ בְּבְיוּ בְּבְּבְּיִים בְּבְּבְיוֹי בְּבְּים בְּבְבְּבְּבְּיוֹי בְּבְּבְבְּיוֹ בְּבְבְיוֹ בְּבְּבְּיוּ בְּבְבְּיוּ בְּבְּבְּבְיוּ בְּבְבְּים בְּבְּבְּבְּבְ

(וֹח) וְאֵלֶהֹ תוֹלְדְוֹת בְּּרֶץ בֶּרֶץ הוֹלֵיד אֶתֹיחֶאְרְוֹן: (יט) וְחֶצְרוֹן הוֹלֵיד אֶת׳ הוֹלֵיד אֶת׳ הוֹלֵיד אֶת׳ הוֹלֵיד אֶת׳ הוֹלֵיד אֶת׳ הוֹלֵיד אֶת׳ בּיִּחְ וְּהַלְּמִוֹן הוֹלִיד אֶת׳בּעַז בּיִּחְשִׁין וְנַחְשִׁוֹן הוֹלֵיד אֶת׳בּעַז בּיִּחְשִׁין וְנַחְשִׁוֹן הוֹלֵיד אֶת׳בּעַז וּלִיד אֶת׳ישִׁי וְיִשַּׁי הוֹלֵיד אֶת׳נִבְּד וּ (כב) וְעֹבֵד הוֹלֵיד אֶת׳ישִׁי וְיִשַּׁי הוֹלֵיד אֶת׳ דָּיִד:

2. שמואל ב פרק ז

(יב) בִּיוֹ יִמְלְאוּ יָמֶיֹךְ וְשָׁכַבְּתָּ שֶׁתִּאֲבֹעָרָ וַחַקִּימֹתֵי שֶׁתֹּזְרְעְדְּ

 עוֹלֵט לְפָּנֵיךְ בַּסְאֲךְ יִחְיָּהְ לַבְּנֵיךְ וְשְׁכַבְתְּוֹ וְהַכַּחְתִּיוֹ בְּאֲבֶּט אֲנָשִׁים בְּיִתְ לְשְׁמֵי וְכֹנַנְתָּי שֶׁת־פַּמָּא מַמְלַכְתְּוֹ עַד־עוֹלֵם: (יד) אֲנִי שֶׁהְיָה־ וּבְּנְגְיִי בְּנִי אָדֵם: (טוֹ) וְחַסְדָּי לֹא־יְסִיר מְּמֶנוּ בַּאֲשֶׁר בְּטְרֹתִּ מֶעְם בְּנִילְבְּ וְשְׁלֵי לְבֵּן אֲשֶׁי בְּבְּעְיוֹלְ וְהַכַּחְתִּיוֹ בְּעֵּבְּט אֲנָשִׁים וּבְּנְגְיִי מִלְפָנֵיךְ: (טוֹ) וְנָאְכַּוֹ בִּיְבְּבְיִי בְּאֲשֶׁר בְּסְרֹתִּ מְּעָם שְׁלְּבְיְרָ בְּעִי מְלְכְּתְּוֹ עַדְיעוֹלֵם: (יז) כְּכֹל הַדְּבָּרִים הָאֵלֶּהְ עִדְּבְּיִרְ בְּשְׁלִּי בְּבְּיִבְּיוֹ הַזְּהָ בְּעִבְּיוֹ הַנְּתְּבְּ וְמְלְבְּיִבְּ עַדְּבְיִים הָאֵלֶּהְ עַבְּיִבְּ בְּעִיבְיִּבְ בְּבִּיוֹ בְּבִּיְיִבְּ בְּיִבְּיִבְּ בְּבְּיִבְּ בְּיִבְּיִבְּ בְּעִיבְּיִבְּ בְּעִבְּיוֹ הַזְּיִהְ הַבְּעִבְיִים הָאֵלֶּהְ בִּיְבְּבְייִבְּ בְּעִבְיִים הָאֵלְּהְ בִּיִבְּיִבְּ בְּבִייִבְּיִבְּבְיִבְּבְיִבְּבְיִים הָאֵלְּבְּיִבְּ בְּיִבְּבְיִים הָאֵבְּיִבְּ בְּבִייִּבְּיִבְּיִים הָאֲלָבְיִּבְּבְּיִבְּיִבְּיִבְּיִים הָאֲלָבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְיִים הְאָּבְיִים הְאָבְּיִים בְּבְּבְּיִבְּיִים הְעָּבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְיִים הְאָּבְיִים הְאָבְיִים הְאָבְּיִים בְּבְּיִבְיִים הְאָבְיִים בְּבְּיִים בְּיִבְיִים בְּבִּיים בְּעִּיִים בְּבִּיים בְּבִּיים בְּבִּיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיִּים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּיִים בְּבְּבְיִים בְּבִּייִבְּים בְּבִּיִים בְּבְיִים בְּבְּבְיִים בְּבְּיִיבְיִים בְּבְיִים בְּבְּיִבְיּים בְּבְּיִים בְּבְּיִבְיּים בְּבְּיִבְיִים בְּבְּבְּבְּיִבְּיִבְּיִים בְּבְּבְּבְיִים בְּבְּבְּיוֹבְיּבְיּים בְּבְּיִים בְּבְּיּבְּיוֹבְיּבְיּים בְּיּבְּיִבְּיִים בְּבְּיּבְיּים בְּיוֹבְיּים בְּבְּיבְּיוֹבְיים בְּבְּיּבְיּים בְּיבְיּים בְּבְּבְיּים בְּיוֹבְיּים בְּבְּיוֹבְים בְּיִבְּיוֹבְיּים בְּבְּבְּיוֹבְיּים בְּבְּיוֹבְיּבְיּים בְּבְּבְיּבְיּים בְּבְּבְיּבְּיוֹבְיוֹים בְּבְּבְייִבְּיוּים בְּיבְבְּיוֹבְיוּים בְּבְיוּ

3. <u>שמואל ב יב:יד - כו</u>

(יד) אֶּפֶּס בֵּיינִאָץ נִאַּצְתָּ אֶת־אֹיְבֵי יְקְנָּק בַּדָּבֶר הַזֶּה גַּׁם הַבֵּּן הַיִּלְּוֹד לְךָּ מְוֹת יָמִוּת :... (כד) וַיְנַחֵם דְּוֹד אֵת בַּת־שָׁבַע אִשְׁתּוֹ וַיִּבְא אֵלֶיהָ וַיִּשְׁבַּב עִפֶּה וַתַּלֶּד בַּן וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה וַיִקְוָק אֲהֵבוֹ : (כה) וַיִּשְׁבָּר יִקְנָתְן הַנָּבִּיא וַיִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ שְׁלֹמֹה בַּעֲבָוּר יְקוָֹק : פּ

4. <u>דהי"א ג</u>

(ה) וְאֵלֶּה נוּלְדוּ־לָוֹ בִּירוּשָׁלֵיִם **שְׁמְעָּא וְשׁוֹבְּב וְנָתֶן וּשְׁלֹמֹה**ׁ אַרְבַּעַה לַבַּת־שִׁוּעַ בַּת־עַמִּיאֵל:

Chronicles II Chapter 21

(1) And Jehoshaphat slept with his fathers, and was buried with his fathers in the city of David; and Jehoram his son reigned in his stead. (2) And he had brothers, the sons of Jehoshaphat, Azariah, and Jehiel, and Zechariah, and Azariahu, and Michael, and Shephatiah; all these were the sons of Jehoshaphat king of Israel. (3) And their father gave them great gifts, of silver, and of gold, and of precious things, with fortified cities in Judah; but the kingdom he gave to Jehoram, because he was the first-born.

5. דברי הימים ב פרק כא

Rabbi Moshe Shulman 93 מגילת רות, עמוד

(4) Now when Jehoram had risen up over the kingdom of his father, and had strengthened himself, he slew all his brothers with the sword, and also of the princes of Israel. (5) Jehoram was thirty-two years old when he began to reign; and he reigned eight years in Jerusalem. (6) And he walked in the way of the kings of Israel, as did the house of Ahab; for he had the daughter of Ahab as a wife; and he did that which was evil in the sight of Hashem. (7) However Hashem would not destroy the house of David, because of the covenant that He had made with David, and as He promised to give a lamp to him and to his children always. (8) In his days Edom revolted from under the hand of Judah and made a king over themselves. (9) Then Jehoram passed over with his captains, and all his chariots with him; and he rose up by night, and smote the Edomites that surrounded him, and the captains of the chariots. (10) So Edom revolted from under the hand of Judah to this day. Then Libnah revolted at the same time from under his hand; because he had forsaken Hashem, the God of his fathers. (11) Moreover he made high places in the mountains of Judah, and caused the inhabitants of Jerusalem to go astray, and drew Judah away.

(12) And there came a letter to him from Elijah the prophet, saying, "'Thus says Hashem, the God of David your father, 'Because you have not walked in the ways of Jehoshaphat your father, nor in the ways of Asa king of Judah; (13) but have walked in the way of the kings of Israel, and have caused Judah and the inhabitants of Jerusalem to go astray, as the house of Ahab went astray; and also have slain your brothers of your father's house, who were better than yourself; (14) behold, Hashem will smite with a great plague your people, and your children, and your wives, and all your substance; (15) and you shall have great sickness by disease of your bowels, until your bowels fall out by reason of the sickness, day by day.' (16) And Hashem stirred up against Jehoram the spirit of the Philistines, and of the Arabians that are beside the Ethiopians; (17) and they came up against Judah, and broke into it, and carried away all the substance that was found in the king's house, and his sons also, and his wives; so that there was not a son left him, save Jehoahaz, the youngest of his sons. (18) And after all this, Hashem smote him in his bowels with an incurable disease. (19) And it came to pass, that in process of time, at the end of two years, his bowels fell out by reason of his sickness, and he died with terrible diseases. And his people made no burning for him, like the burning of his fathers. (20) He was thirty- two years old when he began to reign, and he reigned in Jerusalem eight years; and he departed joyless; and they buried him in the city of David, but not in the tombs of the kings.

Chronicles II Chapter 22

(1) And the inhabitants of Jerusalem made Ahaziah his youngest son king in his stead; for the band of men that came with the Arabians to the camp had slain all the older ones. So Ahaziah the son of Jehoram king of Judah reigned.

(2) Ahaziah was forty-two years old when he began to reign; and he reigned one year in Jerusalem; and his mother's name was Athaliah the daughter of Omri. (3) He also walked in the ways of the house of Ahab; for his mother was his counselor to do wickedly. (4) And he did that which was evil in the sight of Hashem, as did the house of Ahab; for they were his counselors after the death of his father, to his destruction. (5) He walked also after their counsel, and went with Jehoram the son of Ahab king of Israel to war against Hazael king of Aram at Ramoth-gilead; and the Arameans wounded Joram. (6) And he returned to be healed in Jezreel of the wounds which they had given him at Ramah, when he fought against Hazael king of Aram. And Azariah the son of Jehoram king of Judah went down to see Jehoram the son of Ahab in Jezreel, because he was sick. (7) Now the downfall of Ahaziah was of God, in that he went to Joram; for when he had come, he went out with Jehoram against Jehu the son of Nimshi, whom Hashem had anointed to cut off the house of Ahab. (8) And it came to pass, when Jehu was executing judgment upon the house of Ahab, that he found the princes of Judah, and the sons of the brothers of Ahaziah, ministering to Ahaziah, and slew them. (9) And he sought Ahaziah, and they caught him, now he was hiding in Samaria, and they brought him to Jehu, and slew him; and they buried him, for they said, "He is the son of Jehoshaphat, who sought Hashem with all his heart." And there was none of the house of Ahaziah that had power to hold the kingdom. (10) Now when Athaliah the mother of Ahaziah saw that her son was dead, she arose and destroyed all the royal seed of the house of לְכֶסֶף וּלְזָהָב' וּלְמִגְדָּלוֹת עִם־עָרֵי מְצֵרְוֹת בִּיהוּדָה וְאֶת־הַמַּמְלְבֶּה נַתָּן לֵיהוֹרָם כִּי־הָוֹא הַבָּבִוֹר: פ

(ד) וַּלָּקָם יְהֹוֹּרָם עַלֹמַמְלֶכֶת אָבִיוֹ וַיִּהְחַבַּׁק וַיִּהְרָג אֶתִּיבְּלֹאֶחָיוֹ בְּחָרָב וְגָם מִשְּׁרֵי יִשְׂרָאֵל: (ה) בֶּן־שְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּיִם שָׁנָה יְהוֹרֶם בְּמְלְכְוֹ וּשְׁמוֹנֶה שָׁנִים מָלָךְ בִּירוּשְׁלֵם: (ו) וַנֵּלֶךְ בְּדֶרֶךּוֹ מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עָשׁוֹ בִּית אַחְאָב בְּירוּשְׁלֵם: (ו) וַנֵּלֶךְ בְּדְּעָה לְּוֹ אִשְּׁה יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר עְשֹׁלְ בְּית אַחְאָב בְּית בְּתְאַחְאָב הְיְתָּה לְּוֹ אִשְׁה בְּיִתְּה לְּוֹ אִשְׁר אַמֵּר לְהַשְּׁחִת אָתֹבְּית אֲשֶׂר בְּרָת לְדְוִיד וְבַאֲשֶׁר אָמַר לְהַשְּׁר אָמִר לְתָּת לְוֹ גִיר וּלְבָּנְיוֹ בְּלִהְיָמְם מֶּלֶּך: (ו) בְּיְבְּר יְהוֹרָם עִם־שְּׂלִיוֹ וְלָלִהְּנָכְב עִמְּוֹ וַבְּבְּבְיִוֹ בְּלִהְתְּבְיִה בְּבְּיִת בְּיִוֹיִם הָשְּׁרְ אָבִיוֹ וְלָּתְּת לְּדְנָתְיוֹ וְלָלִהְּנָכְב עִמְּוֹ וַבְּבְּבְיִוֹ בְּלִיהְ הָבְּב עִמְיוֹ וְבָלִהְנָכְב עִמְוֹ וֹבְלִיהְנָכְב עִמְוֹ וְבָּבְּעְע עֲדוֹם מִתְּחַת יַדִייְהוּדְּה עֲד הַיִּוֹם הַעָּלוֹ אָתִישְׁבִי יְרוּשְׁלֵם מִבְּיְת לְבְנֶת בְּבְּתְיוֹ בְּלִה וְנָבְיְת בְּבְּתְיוֹ בְּלְבְּנְיוֹ בְּעְבְּיוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּיְבְּתְיוֹ בְּיְהְוֹיְ בְּעְת בְּבְרָהוֹ בְּבְּבְּיוֹ בְּיִבְיְת בְּבְּעִיע בְּבְּיוֹ בְּשְׁבְּיוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּחָבְיְ בְּבְיוֹי בְּיְבְּבְיוֹ בְּיִבְּבְיוֹ בְּיְבְּלְית בְּבְּבְית יִבְיוֹים הְשָּבְּיוֹ בְּבְּב אֶבְייוֹ בְּבְּבְעוֹ בְּבְּבְית יִבְיִים הְּלָּבְיוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּחָת יִדְיֹהוּלְם בְּבְּבְית וְבְּיִבְם בְּלָבְית וְבְּיִבְּית וְבְּיִבְּית וְבְּיִבְעוֹ בְּיִבְּיוֹ בְּבְבְיתוֹ בְּיְתְבְּת בְּיתוֹי בְּחָב בְּבְּית וְבִיּים הְנִינְיוֹ בְּיִים בְּבְּבְית וֹיוֹילְם בְּבְיִים בְּבְּיוֹים בְּבְבְּתוֹים בְּיִבְּיוֹם בְּבְבְיוֹם בְּבְּבְיוֹ בְּיִבְּיוֹם בְּבְּבְּתְיוֹב בְּבְּבְיוֹ בְּיִבְיוֹת בְּיְבְית יְבִילְיבְם בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיתוֹ בְּבְּבְית בְּיוֹב בְּבְית בְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְּבְּבְּבְיוֹ בְּבְּבְיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּיבְּבְית בְּיוֹבְיבְיוֹיבְיוֹם בְּבְּבְּבְּיוֹ בְּיוֹבְיוֹת בְּיבְבְיוֹת בְּבְּבְיוֹ בְיּבְּבְּיוֹת בְּבְּבְיוֹיבְיוֹ בְּבְיבְּבְיוֹ בְּבְיבְיוֹ בְּיבְבְּבְּבְיוֹת בְּיבְבְיוֹ בְּבְּבְבְיוֹם בְּיבְבְּיוֹם בְּבְּבְּבְ

(יב) וַיַּבָא אֱלָיוֹ **מִכְּתָּב מֵאֵלִיָהו**ּ הַנָּבֵיא לֵאמֶר כְּהוֹ אָמֵר יִקוָּק אֱלהֵל דָּוֵיד אַבִּידְ תַּחַת אֲשֵׁר לְאֹ־הַלַּכְתַּ בְּדַרְכֵל יְהוֹשָׁבָּט אַבִּידְ וּבְדַרְבֵי אָסָא מֱלֶדְ־יִהוּדָה: (יג) וַתָּּלֶדְ בְּדֵרֶדְ מַלְבֵי יִשְּׁרָאֶׁל וַתַּזְנֵה אָת־יִהוּדָה וָאֵת־יִשְׁבֵּי יִרוּשָׁלַבְם כְּהַזְנְוֹת בֵּית אַחָאָב וְגַּם אֶת־ אַחֵיךּ בֵית־אָבֵיךּ הַטּוֹבֵים מִמִּךּ הַרָגִתַּ: (יד) הָנֵּה יִהנַּה נֹגֵף מַגַּפָּה גדולה בעמד ובבניד ובנשיד ובכל רכושד: (טו) ואַתַּה בַּחַלַיִים ָרָבֵּים בָּמַחֵלֵה מֵעֵיךּ עַד־יַצְאַוּ מֵעֵיךּ מְן־הַחֹלִי יַמֵים עַל־יַמֵים: ָלַעָר יִקוֹלָק עַלֹּיִהוֹרָם אֱת רָוּחַ הַפְּלִשְׁתִּים וְהַעַרְבִּים אֲשֵׁר (טוֹ) וַיַּעַר יִקוֹלָק עַלֹּיִהוֹרָם אֱת עַליַד כּוּשִׁים: (יז) **וַיַּעַלָּוּ בִיהוּדַה וַיִּבְקַעוֹהַ וַיִּשְׁבּוּ אָת כַּל**׳ ָהַרְכוּשׁ הַנִּמְצֵא לְבֵית הַמֵּלֶךְ וְגַם־בָּנֵיו וְנַשָּׁיו וְלָא נִשְׁאַר־לוֹ בֵּן כֵּי אָם־יִהוֹאָחָז קּטָן בָּנֵיו: (יח) וְאַחֲרֵי כָּל־זָאת נְגַפֿוֹ יִקְוָק | בִּמְעֵיו לָחָלֵי לָאֵין מַרְפֵּא: (יט) וַיְהֶי לָיָמֵים | מִיָּמִים וּכְעֵת צַּאת הַקֵּץ לִימֵים שְׁנַיִם יַצָאָוּ מַעֵיוֹ עָם־חַלָּיוֹ וַיִּמֵת בְּתַחַלְאֵים רַעִים וַלֹא־ עשוּ לִוֹ עַמֵּוֹ שְׁרָבָּה כִּשְּׁרָבַּת אֲבֹתָיו: (כ) בֵּן־שָׁלֹשִים וּשְׁתַּיִם הָעָה בְמַלְכֹוֹ וּשָׁמוֹנֵה שַׁלִּים מַלַךְ בִּירוּשָׁלָם וַיֵּלֵךְ בִּלְא חֲמִדָּה וַיִּקבְּרָהוּ בָּעֵיר דָּוִּיד וִלְא בָּקבְרָוֹת הַמִּלָכֵים:

6. דברי הימים ב פרק כב

(א) וַיַּמְלִּיכוּ יוֹשְׁבֵּׁי יְרוּשָׁלַם **אֶת־אֲחַזְיָּהוּ** בְנְוֹ הַקְּטוֹ תַּחְתָּּיו כֵּי כְל־הָרֵאשׁנִים הָרַג הַגְּדֹּוּד הַבָּא בָעַרְבָים לַמַּחֲנֶה וַיִּמְלֶךְ אֲחַזְיָהוּ בַּרִיָהוֹרֵם מֵלֶךְ יָהוּדָה: פ

(ב) בֵּן־אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה אֲחַזְיֵהוּ בְמַלְכֹּוֹ וְשָׁנֵה אַחַׁת מַלַדְּ בִּירוּשַלֵם **וְשֵׁם אָמּוֹ עַתְּלִיָהוּ בַּתּיעַמְרֵי**: (ג) גַּם־הָוּא הַלֶּדְ בְּדַרְכֵי בֵּית אַחָאָב כֵּי אָמֵוֹ הַיָּתָה יוֹעַצְתָּוֹ לְהַרְשִׁיעַ: (ד) נַיַּעֲשׁ הַרֵע בְּעִינֵי יָקוַֹק כָּבֵית אַחָאָב כִּי־הֻׁמַּה הַיוּ־לָוֹ יִוֹעַצִּים אַחַבֵי מִוֹת אַבִיו לִמַשִּׁחֶית לְוֹ: (ה) גָּם בַּעֲצָתָם ֹ חָלַדְ ֹוַיֶּלֵדְ אֵת־יִהוֹרָם בֵּן־אַחִאָּב מַלֶּדְ יִשְׁרָאֵל לַמְּלָחַמָה עַלִּחוֹאֵל מַלֶּדְ־אַרֶם בַּרְמִוֹת גַּלְעַד וַיַּכְּוּ ָהַרַמִּים אֱת־יוֹרֶם: (ו) וַיָּשָׁב לְהָתְרַפֵּא בִיִזְרְעָאל כֵּי הַמַּכִּים אֲשֵׁר הַכָּהוּ בַרַמָּה בָּהַלַּחַמוֹ אַת־חַזָּהאָל מַלֶּדְ אַרֶם וְעַזַרְיָּהוּ בַן־יִהוֹרָם מֶלֶךְ יָהוּדָָה יַרַד לִרְאוֹת אֵת־יִהוֹרָם בֶּן־אַחָאָב בִּיִזְרָעֵאל כִּי־חֹלֵה הָוֹא: (ז) וּמֵאֱלֹהִים הַיִּתָה תָבוּסַת אֲחַזְיָּהוּ לָבָוֹא אֶלִיוֹרָם וּבָבֹאוֹ יַצֵא עִם־יִהוֹרָם אֶל־יֵהָוּא בֶּן־יִמְשָּׁי אֲשֵׁר מְשַׁחוֹ יִקוֹלָק לָהַכָּרֵית אֶת־בֵּית אָחָאָב: (ח) וַיָּהָי כָּהְשַּׁפֵט יֵהָוּא עִם־בֵּית אַחָאַב וַיִּמְצַא אֶת־שַׁרָי יִהוּדָה וּבָנֵי אָחֵי אַחַזיַהוּ מְשַׁרְתֵים לַאַחַזיַהוּ וַיַּהַרְגֵּם: (ט) וַיִּבַקּשׁ אֶת־אֲחָזיַהוּ וַיִּלְכִּדְׁהוּ וָהָוּא מְתְחַבֵּא בשמרון וַיִבאָהוּ אֱל־יֵהוּא וַיִּמִיתָּהוּ וַיִּקבּרָהוּ כֵּי אֲמִרוּ בֵּךְ יָהוֹשָׁפֵט הוֹא אֲשֵׁר־דָּרֵשׁ אֵת־יִקוֹּק בְּכָל־לְבָבָוֹ **וְאֵין לְבֵית אֲחַזִּיָּהוּ**

Rabbi Moshe Shulman 94 מגילת רות, עמוד

Judah. (11) But Jehoshabeath, the daughter of the king, took Joash the son of Ahaziah, and stole him away from among the king's sons that were slain, and put him and his nurse in the bed-chamber. So Jehoshabeath, the daughter of king Jehoram, the wife of Jehoiada the priest — for she was the sister of Ahaziah — hid him from Athaliah, so that she did not slay him. (12) And he was with them hidden in the house of God six years; and Athaliah reigned over the land.

Chronicles II Chapter 23

1) And in the seventh year Jehoiada strengthened himself, and took the captains of hundreds, Azariah the son of Jeroham, and Ishmael the son of Jehohanan, and Azariah the son of Obed, and Maaseiah the son of Adaiah, and Elishaphat the son of Zichri, into covenant with him. (2) And they went about in Judah, and gathered the Levites out of all the cities of Judah, and the heads of fathers' houses of Israel, and they came to Jerusalem. (3) And the entire congregation made a covenant with the king in the house of God. And he said to them, "Behold, the king's son shall reign, as Hashem has spoken concerning the sons of David. (4) This is the thing that you shall do. A third part of you, that come in on the Sabbath, of the priests and of the Levites, shall be gatekeepers of the doors; (5) and a third part shall be at the king's house; and a third part at the gate of the foundation; and all the people shall be in the courts of the house of Hashem. (6) But let none come into the house of Hashem, save the priests, and those that minister of the Levites; they shall come in, for they are holy; but all the people shall keep the charge of Hashem. (7) And the Levites shall surround the king round about, every man with his weapons in his hand; and whoever comes into the house, let him be slain; and be you with the king when he comes in, and when he goes out." (8) So the Levites and all Judah did according to all that Jehoiada the priest commanded; and every man took his men, those that were to come in on the Sabbath, with those that were to go out on the Sabbath; for Jehoiada the priest did not dismiss the orders. (9) And Jehoiada the priest delivered to the captains of hundreds the spears, and bucklers, and shields, that had been King David's, which were in the house of God. (10) And he set all the people, every man with his weapon in his hand, from the right side of the house to the left side of the house, along by the altar and the house, by the king round about. (11) Then they brought out the king's son, and put upon him the crown and the insignia, and made him king; and Jehoiada and his sons anointed him; and they said, "Long live the king."

(12) And when Athaliah heard the noise of the people running and praising the king, she came to the people into the house of Hashem; (13) and she looked, and, behold, the king stood on his platform at the entrance, and the captains and the trumpets by the king; and all the people of the land rejoiced, and blew with trumpets; the singers also on instruments of music, and led the singing of praise. Then Athaliah rent her clothes, and said, "Treason, treason."

(14) And Jehoiada the priest brought out the captains of hundreds that were set over the host, and said to them, "Have her forth between the ranks; and whoever follows her, let him be slain with the sword"; for the priest said, "Do not slay her in the house of Hashem." (15) So they made way for her; and she went to the entry of the horse gate to the king's house; and they slew her there.

לֵּעְצָּר כָּחַ לְּמַמְלָבָה: (י) וַעֲתַלְיָהוּ אֵם אֲחַזְיָּהוּ רָאֲתָה בֵּי מֵת בְּגָה וַיִּאָרָר כִּחַ לְּמִתְלָבָה: (יא) וַעְתַלְיָהוּ אֵם אֲחַזִּיְהוּ רְאֲתָה בִּי מֵת בְּגָה וַ וְּאַקם וַתְּדַבֵּר אֶת־כְּיָלָר הַמַּמְלָבָה לְבִּית יְהוּדָה: (יא) וַתִּקּח יְהוֹשְׁבְעַת בַּת־הַפֶּלֶךְ וְאָת־מִינִקְתְּוֹ בַּחֲדֵר הַמִּעוֹת הַפּלֵן אָת וֹ וְאֶת־מֵינִקְתְּוֹ בַּחֲדֵר הַמִּעוֹת הַבְּתַלְהוּ וְאֶת־מֵינִקְתְּוֹ בְּחֲדֵר הַמִּעוֹת הַבְּתַהְנְיְהוּ מִפְּנֵי עְתַלְיָהוּ וְלָא הֱמִיתְתְהוּ: (יב) הַיִּאְתְה אְחְוֹת אֲחַזְיְנְהוּ מִפְּנֵי עְתַלְיָהוּ וְלָא הָמִיתְתְהוּ: (יב) וּיִהְתְּהוּ: (יב) אַלְהָּת בְּבִית הָאֱלֹהִים מִתְחַבֵּא שֵׁשׁ שְׁנִים וַשְתַּלְיָה מֹלֶכָת עַלּהְאָרָץ:

7. דברי הימים ב פרק כג

(א) וּבַשַּנַה הַשָּבְעִית הָתְחַנֵּק יְהוֹיַדָע וַיַּקָּח אֶת־שַׁבֵי הַמְּאוֹת לַעַזַרַיַהוּ בַּן־יִרחָם וּלִישָּׁמַעֵאל בַּן יָהוֹחַנַּן וַלַעַזַרַיַּהוּ בַּן־עובַד וָאֶת־מַעשִׁיָהוּ בֶּרְעַדַיָהוּ וָאֶת־אֱלִישַׁפַט בַּרְזַכְרָי עִמּוֹ בַבַּרִית: (ב) וַיַּסְבּוֹ בִּיהוּדָה וַיִּקבָּצוּ אֶת־הַלְוִיָּם מְכַּלעַרֵי יְהוּדָה וַרָאשֵׁי הָאָבִוֹת לִיִשְׂרָאֵל וַיָּבָאוּ אֱלֹיִרוּשָׁלֵם: (ג) וַיִּכְרֹּת כַּלֹּהַקָּהֶל בְּרֵית בָּבֵית הָאֱלֹהָים עִם־הַמֵּלֶךְ וַיָּאמֶר לָהָם הָנֵּה בַן־הַמֵּלֶךְ יִמְלֹדְ פַאַשֵּר דָבֵּר יִקוָק עַלּבָּנֵי דָוֵיד: (ד) וָה הַדָּבָר אֲשֵׁר תַּעַשִּׁוּ הַשְּׁלִשִּׁית מִבֶּם בָּאֵי הַשַּׁבָּת לַכְּהֲנִים וְלַלְוִיִּם לְשֹׁעֲרֵי הַסְּבֵּים: (ה) וָהַשָּׁלְשִׁית בַּבֵּית הַמֵּּלֶךְ וָהַשָּׁלְשִׁית בַּשַּׁעַר הַיִּסְוֹד וְכַּלֹּהַעַּׁם בַּחַצְרָוֹת בֵּית יִקוֶק: (ו) וְאַלֹּינָבְוֹא בֵיתיִהוָוֹה כֵּי אָם־הַכְּהַנִּים וָהַמְשַׁרְתֵּים לַלְוַיָּם הָמָּה יַבָּאוּ כִּי־קֹדֵשׁ הַמָּה וַכַּל־הַעָּם יִשְׁמְרְוּ מִשְׁמֵרֶת יִקוֹק: (ז) וָהָקָּיפוּ הַלְוֹיָם אֶת־הַמֵּלֶךְ סַבִּיב אֵישׁ וְכֵלֵיו בַּיַדֹּוֹ וָהַבֵּא אֱל־הַבַּיָת יוּמֵת וָהְיִוּ אֱת־הַמֵּלֶךְ בְּבֹאוֹ וּבְצֵאתוֹ: (ח) וַיַּצֵשׁוּ הַלְוִיָּם וָכָל־יִהוּדָּה כִּכְל אֲשֵר־צְוָה יְהוֹיַדֵע הַכּּהֶן וַיִּקְחוּ אַישׁ אַת־אַנַשַּׁיו בַּאַי הַשַּׁבַּת עם יוֹצְאֵי הַשַּׁבַּת כֵּי לָא פַטַר יָהוֹיַדַע ַהַכּהֵן אֱת־הַפַּחָלָקוֹת: (ט) וַיִּתֵּן יְהוֹיָנָדָּע הַכּּהֵו לְשָׁרֵי הַפְּאוֹת אֱת־ הַחַנִיתִים ואַת־הַפַּגנּוֹת ואַת־הַשָּׁלַטִּים אַשֵּׁר לַמֵּלַדְּ דַּוִיד אַשֵּׁר בֵּית הָאֱלֹהֵים: (י) וַיַּעֲמֶּד אֶת־כָּל־הָעָׁם וְאֵישׁוֹ שְׁלְחוֹ בְיָדוֹ מִבְּּתֶף הַבַּיִת הַיִּמַנִית עַד־כַּתֶף הַבַּיִת הַשִּׁמַאלִית לַמִּזְבַּח וַלַבַּיִת עַל־ ַהמֵלֶדְ סַבֵּיב: (יא) וַיּוֹצֵיאוּ אֵ**ת־בֵּן־הַמֵּלֶדְ וַיִּתְנוּ עַלַיוֹ אֵת־הַנַּוּ**ַר ואת העדות ויַמְלֵיכוּ אתו וַיִּמְשַׁחְהוֹ יְהוֹיַדֵע וּבַנֵּיו וַיּאמְרוּ יְחֵי הַּמֵּלֶדְ: ס

(יב) נתּשְׁמֵע עֲתַלְיָהוּ אֶת־קוֹל הָעֶם הָרָצִּים וְהַמְהַלְּלִים אֶת־ הַמֶּלֶךְ וַתִּבְוֹא אֶל־הָעֶם בִּית יְקוֹק: (יג) וַתֵּרָא וְהַנָּה הַמֶּּלֶךְ עוֹמֵד עַל־עַמוּדוֹ בַּמְבוֹא וְהַשְּרִים וְהַחְצִּצְרוֹת עַל־הַמֶּלֶךְ וְכָל־עַם הָאָבֶץ שְׁמֵח וְתוֹקֵעַ בַּחְצִּצְרוֹת וְהַמְשְׁוֹרְרִים בְּכְלֵי הַשִּיר וּמוֹדִיעִים לְהַלֵּל וַתִּקְרַע עַתַּלְנָהוּ אֶת־בְּנֶדֵיהַ וַתְּאמֶר הֱשִּׁר הָשִּׁר: ס

יָתֶבֶל ווּאַוּלֶל צְּתַּלְּיָה שֶׁתְּבְּלֶי הָ וַזְּאֶבֶּה בְּתְּיָרָ הַבְּּא אֲחֲבֶיה הַחַּיִּל וַיְּאֹמֶר אֲלֵהֶם הוֹצִיאוּהָ אֶלִימִבֵּית הַשְּׁדֵרֹוֹת וְהַבְּּא אַחֲבֶיהָ יוּמַת בֶּחְבֶּר בָּי אָמֵר הַכֹּהֵׁן לָא תְּמִיתְוּהָ בִּית יְקוֹבְן: (טו) וַיִּשְׁימוּ לָהּ יָדַיִם וַתָּבָוֹא אֱלִימִבְּוֹא שֵׁעַר הַפּוּסִים בֵּית הַמֵּלֵךְ וַיִּמִיתְוּהָ שֵׁם: פּ

II Kings 25

(27) And it came to pass in the thirty-seventh year of the exile of Jehoiachin king of Judah, in the twelfth month, on the twenty-seventh day of the month, that Evil-merodach king of Babylon, in the year that he began to reign, raised the head of Jehoiachin king of Judah out of prison. (28) And he spoke kindly to him, and he set his throne above the throne of the kings that were with him in Babylon. (29) And he changed his prison garments, and ate bread before him continually all the days of his life. (30) And for his allowance, a continual allowance was given to him from the king, every day a portion, all the days of his life.

8. מלכים ב פרק כה

(כז) וַיְהִלּ בִשְׁלשִׁים וָשֶּׁבַע שָׁנָה לְגָלוּת יְהוֹיָכֵין מֵלֶּדְ־יְהוּדָּה בִּשְׁגִים עֲשֶׁל הְנָלוּת יְהוֹיָכִין מֵלֶּדְ בְּשְׁגִים עֲשֶׁל הְנִישׁ יְשִׁלְכוֹ מְתְדֵּדְּ מָּלֶּדְּ בְּשְׁגִים עֲשֶׁל יְחִדָּשׁ יְהוֹיָכִין מֶלֶּדְ יְהוּדָה מִבֵּית בֶּלֶּלוּ נִיּעְל פִּפְּא הַפְּלְכֵים אֲשֶׁר אִתּוֹ נִיּנְבִי לִאָּוֹ וְאָלֵּל לֵחֶם תָּמֵיד לְפָנֵיו כְּלֹיְמֵי הְּנָיִו כְּלִיְמֵי בְּבָּבְל: (כט) וְשִׁנָּא אֲת בּנְדֵי כִלְאֵוֹ וְאָלֵל לֵחֶם תָּמֵיד לְפָנֵיו כְּלִימְי בְּבָר־יִוֹם הַמִּיו: (ל) וַאֲבֶּחָתוֹ אֲרָחַת תָּמִיד נִתְּנָה־לְּוֹ מֵאָת הַמֶּלֶּדְ דְּבַר־יִוֹם בְּיֹמֵי תַנָּיו:

Rabbi Moshe Shulman 95 מגילת רות, עמוד

Vayikra Rabba 19:6

What did Nebuchadnezzar do? He took him and incarcerated him in prison. Anyone who was incarcerated in his days would never emerge from there, based on: "Who never released his prisoners homeward" (Isaiah 14:17). Yehoyakhin was exiled and the Great Sanhedrin was exiled with him....

At that moment, the Great Sanhedrin convened to deliberate and said: In our day, the kingdom of the House of David will cease, in whose regard it is written: "His throne will be as the sun before Me" (Psalms 89:37)...

Psalm 89

(1) Maschil of Ethan the Ezrahite. (2) I will sing of the mercies of Hashem forever; to all generations I will make known Your faithfulness with my mouth. (3) For I have said, "Forever is mercy built; in the very heavens You establish Your faithfulness. (4) I have made a covenant with My chosen one. I have sworn to David My servant:, (5) "Forever will I establish your seed and I will build up your throne to all generations." Selah.

(6) So shall the heavens praise Your wonders, Hashem, Your faithfulness also in the assembly of the holy ones. (7) For who in the skies can be compared to Hashem? Who among the sons of might can be likened to Hashem? (8) A God dreaded in the great council of the holy ones, and feared by all those that are about Him? (9) Hashem God of hosts, Who is a mighty one, like You, Hashem? And Your faithfulness is round about You. (10) You rule the proud swelling of the sea; when its waves arise, You still them. (11) You crushed Rahab, as one that is slain. You scattered Your enemies with the arm of Your strength. (12) The heavens are yours. Also the earth is yours, the world and all that is in it. You have founded them. (13) The north and the south, You have created them; Tabor and Hermon rejoice in Your name. (14) Yours is an arm with might. Strong is Your hand, and exalted is Your right hand. (15) Righteousness and justice are the foundation of Your throne; mercy and truth go before You. (16) Happy is the people that know the joyful shout. They walk, Hashem, in the light of Your countenance. (17) In Your name they rejoice all the day; and through Your righteousness they are exalted. (18) For You are the glory of their strength; and in Your favor our horn is exalted. (19) For of Hashem is our shield; and the Holy One of Israel

(20) Then You spoke in vision to Your pious ones, and said, "I have given help to one that is mighty; I have exalted one chosen from the people." (21) I have found David My servant. With My holy oil have I anointed him, (22) with whom My hand shall be established; My arm also shall strengthen him. (23) The enemy shall not exact from him and the son of wickedness shall not afflict him. (24) And I will beat to pieces his adversaries before him, and smite those that hate him. (25) But My faithfulness and My mercy shall be with him; and through My name shall his horn be exalted. (26) I will set his hand also on the sea, and his right hand on the rivers. (27) He shall call to Me, "You are my Father, My God, and the rock of my salvation." (28) I also will set him first-born, the highest of the kings of the earth. (29) Forever I will keep for him My mercy, and My covenant shall stand fast with him. (30) His seed also will I make endure forever, and his throne as the days of heaven. (31) If his children forsake My law and do not walk not in My ordinances; (32) If they profane My statutes, and do not keep My commandments, (33) then I will visit their transgression with the rod, and their iniquity with strokes. (34) But My mercy I will not break off from him, and I will not be false to My faithfulness. (35) My covenant I will not profane, and I will not alter that which has gone out of My lips. (36) Once have I sworn by My holiness; surely I will not be false to David. (37) His seed shall endure forever, and his throne as the sun before Me. (38) It shall be established forever as the moon; and be steadfast as the witness in sky. Selah.

(39) But You have cast off and rejected. You have been angry with Your anointed. (40) You have abhorred the covenant of Your servant; You have profaned his crown even to the ground. (41) You have broken down all his fences; You have brought his strongholds to ruin. (42) All that pass by the way plunder him; He has become a taunt to his neighbors. (43) You have exalted the right hand of his adversaries. You have made

9. ויקרא רבה (וילנא) פרשה יט ד"ה ו ד"א ואשה

מֶה עָשָׂה נְבוּכַדְנֶצֵּר, נְטָלוֹ וַחֲבָשׁוֹ בְּבֵית הָאֲסוּרִים, וְכָל מִי שֶׁהָיָה נֶּחְבַּשׁוֹ בְּיָמְיוֹ לֹא הָיָה יוֹצֵא מִשְּׁם לְעוֹלֶם, עַל שׁוּם (ישעיה יד, יז) : אֲסִירָיוֹ לֹא פָתַח בָּיְתָה. נֶּלָה יְהוֹיָכִין וְגָלְתָה סַנְהֶדְּרֵי גְדוֹלֶה עַמוֹ...

בְּאוֹתָהּ שָׁעָה יָשְׁבָה סַנְהֶדְּרֵי גְדוֹלָה עַל דַּעְתָּהּ וְאָמְרוּ בְּיָמֵינוּ מַלְכוּת בֵּית דָּוִד פּוֹסֶקֶת, אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב בּוֹ (תהלים פט, לז): וְכִסְאוֹ כַשֵּׁמֶשׁ נֶגְדִי...

10. תהלים פט

(א) מַשַּׂבִּיל לָאֵיתון הַאַזַרַחִי:

(ב) **חַסְדֵי** יֻקּוָק עוֹלֶם אָשֶׁירָה לְדָר וָדְּרֹ אוֹדָיעַ **אֱמוּנְתְּדְּ** בְּפֵי: (ג) כֵּראַמַּרִתִּי עִוֹלֶם **חֵסִד** יִבּנֵה שַׁמַּיִם תַּכֵּן **אַמוּנְתָדְּ** בַּהֵם:

(ד) כָּרַתֵּי **בַּרִית** לִבְחִירֵי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוָד עַבְדֵּי:

(ה) עַדיעוֹלָם אָכֵין זַרְעָדְ וּבָנִיתִי לִדריוָדְוֹר כִּסְאַדְּ סֵלָה:

(ו) וְיוֹדְוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲדְּ יְקֹוֵֹק **אַר ּאֲמִוּנְתְדֹּ** בִּקְתַל קְדֹשִׁים : (ז) כִּי מִי בַשְּׁחַק יָעֵרֹדְ לִיקוֹק יִדְמֵה לֵיקוֹק בְּבֵנֵי אֵלִים :

(ח) אֱל נֵעַרְץ בִּסוֹד־קִדשִׁים רָבֵּה וְנוֹרָא עַל־כֵּל־סְבִיבֵּיו:

(ט) יקוק אלהי צבאות מי־כמוד חסיון יה ואמונתד סביבותיד:

(י) אַתָּה מְוֹשֵׁל בִּגְאָוּת הַיָּם בִּשְּׁוֹא גַׁלָּיו אַתָּה תְשַׁבָּחֵם:

(יא) אַתָּה דִבָּאתָ כֶחָלֶל רֻהַב בִּזְרוֹעַ עַזִּדְ פִּזַּרתָ אוֹיִבֵיך:

(יב) לַדְּ שֻׁמַיִם אַף־לָדְּ אָרֶץ תַּבֵל וֹמְלֹאָה אַתַּה יִסְדְּתָּם:

(יג) צַפָּוֹן וַיַמִין אַתַּה בָרַאתַם תַּבְוֹר וְחַרְמֹוֹן בַּשְׁמַדְּ יִרְנֵנוּ

(יד) לָךָּ זֶרוֹעַ עִם־גִּבוּרָה תַּעָז יַּדְדָּ תַּרִוּם יִמִינֵךְ:

(טו) צַדֵק וְמִשִּׁפָּט מִכְוֹן כִּסְאֵך**ְ חֲסֶד וֹאֵמֶת** יָקַדְמִוּ פָנֵיךְ:

: (טז) אַשִּׁרֵי הָעָם יוֹדָעֵי תָרוּעָה יִקוָֹק בָּאוֹר־פָּגֵידְ יִהַלֶּכְוּן

(יז) בַּשִּׁמְדּ יְגִילָוּן כָּל־הַיֻּוֹם וּבְצִדְקָתְדָּ יָרְוּמוּ :

(יח) בֵּי־תִפְּאֶרֶת עֻזָּמוֹ אֲתָּה וֹּבִרְצֹנְדְּ תָּרִוּם קַרְנֵנוּ :

(יט) בִּי לֵיקֹוָק מֶגנֵנוּ וְלִקְדָוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מַלְבֵּנוּ

(כ) אָז דָבַּרְתָּ־בְּחָ֫זוֹן לַחֲסִידֶּיךּ וַתֹּאמֶר שִׁנִיתִי אֵזֶר עַליגִּבְּוֹר הַרִימִוֹתִי בַּחָוּר מֵעֵם:

(כא) מַצַאתִי דָּוֶד עַבְדֵּי בָּשָׁמֶן קַדְשֵׁי מַשַּׁחָתֵּיו:

(כב) אַשֶׁר יַדִי תַּכָּוֹן עְמָוֹ אַף־זְרוֹעֵי תָאַמְצֵנוּ:

(כג) לָאיַשָּא אוֹנֵב בָּוֹ וּבֶּן עַוְלָה לָא יִעַנֵנוּ:

(כד) וְכַתּוֹתֵי מְפַּנֵיו צַרֵיו וּמְשַׂנָאֵיו אֵגְּוֹף:

(כה) **ואמונתי וחסדי** עמו ובשמי תרום קרנו:

(כו) ושַּׁמְתֵּי בַיָּם יָדָוֹ וְבַנְּהָרְוֹת יִמִינְוֹ:

:כז) הַוּא יֻקְרָאֵנִי אָבִי אֶתָּה אֵלִי וְצְוּר יְשׁוּעָתִי:

(כח) אַף־אָנִי בְּכָוֹר אֶתְּגֵהוּ עֶלְיוֹן לְמַלְכֵי־אָרֶץ:

(כט) לַעוֹלָם אשמור־אֵשְׁמַר־לָוֹ **חַסְדֵּי וֹבְרִיתִּי נֵאֵמֵנִת** לָוֹ:

: (ל) וְשַּׁמְתֵּי לָעֲד זַרְעָוֹ וְכְסְאוֹ כִּימֵי שָׁמֵיִם (ל)

(לא) אָם־יַעַזְבָוּ בַנַיו תּוֹרָתֵי וֹבְמִשְׁפַּטִי לְא יֶלֶכְוּן:

(לב) אָם־חָקּתֵּי יָחֲלֵלוּ וּמְצְוֹתַּי לָא יִשְׁמְרוּ :

(לג) וּפָקַדְתַּי בְשֵׁבֶט פִּשְׁעֻם וּבִנְגָעִים עֲוֹנֵם:

ּ (לד) **וַחַסְדִּי** לָא־אַפֵּיר מֵעְמָוֹ **וַלְאֹ־אֲשַׁקַּׂר** בַּאֲמוּנַתֵי:

ּ (לה) לא־אֲחַלֵּל **בְּרִיתִּי** וּמוֹצָא שְׁפָתַי לָא אֲשַׁנֶּה:

ּ (לו) אֲחַת נִשְׁבַּעִתִּי בִקָּדִשֵּׁי אֶם־לְדָוָד אֲכַזַּב:

(לז) זַרְעוֹ לְעוֹלֵם יִהְיֵה וְכִּסְאָוֹ כַּשְּׁמֵשׁ נֵגְדֵּי.

(לח) **בְּיַרֶח יִבְּוֹן עוֹלֵם** וְעֵד בַּשַּׂחַק נָאֲמֵן סֵלָה:

ּ (לט) וְאַתָָּח ֻזָּנַחְתָּ וַתִּמְאָס הְׁתְּעַבַּיְרְתָּ עִם־מְשִׁיחֶךְּ וּ

(מ) גַאַרתָּה **בְּרֵית** עַבְדֵדְ חַלַּלְתָּ לָאָרֵץ נִזְרְוֹ:

ָ (מא) פָּרָצְתָּ כָלִיגְדֵרתֵיו שַּׁמְתָּ מִבְּצְרָיו מְחִתָּה:

ּ (מב) שֲׁפֻּחוּ כָּל־עְבְרֵי דֶרֶךּ הָנָה תֶׁרְפָּׁה לִשְׁכֵנֵיו:

Rabbi Moshe Shulman 96 מגילת רות, עמוד

all his enemies rejoice. (44) Yes, You turned back the edge of his sword, and have not made him stand in the battle. (45) You have made his brightness cease, and have cast his throne down to the ground. (46) The days of his youth You have shortened; You have covered him with shame. Selah. (47) How long, Hashem? Will You hide Yourself forever? How long shall Your wrath burn like fire? (48) O remember how short my time is; for what vanity have You created all the children of men! (49) What man is he that lives and shall not see death, that shall deliver his soul from the power of the grave? Selah. (50) Where are Your former mercies, Adonai, which You swore to David in Your faithfulness? (51) Remember, Adonai, the taunt of Your servants. How I do bear in my bosom the taunt of so many peoples, (52) with which Your enemies have taunted, Hashem, with which they have taunted the footsteps of Your anointed.

(53) Blessed is Hashem forever. Amen and Amen.

Ezekiel 37

11) Then He said to me, "Son of man, these bones are the whole house of Israel. Behold, they say, 'Our bones are dried up, and our hope is lost; we are clean cut off.'

(12) Therefore prophesy, and tell them, 'Thus says Adonai Elohim, 'Behold, I will open your graves, and cause you to come up out of your graves, My people; and I will bring you into the land of Israel. (13) You shall know that I am Hashem, when I have opened your graves, and caused you to come up out of your graves, My people. (14) I will put My spirit in you, and you shall live, and I will place you in your own land, and you shall know that I, Hashem, have spoken it and performed it,' says Hashem.

Ezekiel 37

15. And the word of the Lord came to me, saying: 16. And you, son of man, take one stick, and write upon it, For Judah, and for the people of Israel his companions; then take another stick, and write upon it, For Joseph, the stick of Ephraim, and for all the house of Israel his companions; 17. And join them one to the other into one stick; and they shall become one in your hand. 18. And when your people shall speak to you, saying: Will you not tell us what you mean by these? 19. Say to them, Thus says the Lord God: Behold, I will take the stick of Joseph, which is in the hand of Ephraim, and the tribes of Israel his companions, and will put them with him, with the stick of Judah, and make them one stick, and they shall be one in my hand. 20. And the sticks on which you write shall be in your hand before their eyes. 21. And say to them, Thus says the Lord God:

Behold, I will take the people of Israel from among the nations, where they have gone,

and will gather them on every side,

and bring them into their own land;

22. (K) And I will make them one nation in the land upon the mountains of Israel; and one king shall be king to them all; and they shall be no more two nations, nor shall they be divided into two kingdoms any more at all; 23. Nor shall they defile themselves any more with their idols, nor with their detestable things, nor with any of their transgressions; but I will save them in all their dwelling places, where they have sinned, and will cleanse them; so shall they be my people, and I will be their God. 24. And David my servant shall be king over them; and they all shall have one shepherd; they shall also follow my judgments, and observe my statutes, and do them. 25. And they shall dwell in the land that I have given to Jacob my servant, where your fathers have dwelt; and they shall dwell in it, they and their children, and their grandchildren forever; and my servant David shall be their prince forever. 26. And I will make a covenant of peace with them; it shall be an everlasting covenant with them; and I will place them, and multiply them, and will set my sanctuary in the midst of them for evermore. 27. My tabernacle also shall be with them; and I will be their God, and they shall be my people. 28. And the nations shall know that I, the Lord, sanctify Israel, when my sanctuary shall be in the midst of them for evermore.

(מג) הַרִימוֹתָ יְמֵין צָרֶיו הִשְּׁמַּחְתָּ כָּל־אוֹיְבֵיו:

(מג) הַשְּׁשָׁהָב צִּוּר חַרְבָּוֹ וְלָא בְּשָׁבְּיִתְ עָלֵיו בּמִּלְחָמֶה:

(מה) הִשְׁבַּתָּ מִשְּׁהָרֶוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִנְּרְתָּה:

(מו) הַקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמֵיו הֱעֲטִיתָ עָלֵיו בּוּשָׁה סֶלָה:

(מו) הַקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמֵיו הֱעֲטִיתָ עָלֵיו בּוּשָׁה סֶלָה:

(מו) זְכָר־אֲנִי מֶה־חֻלֶּד עַל־מַה־שָׁוְא בָּרָאתָ כָל־בְּנֵי־אָדֵם:

(מא) זְכָר־אֲנִי חֶרְבָּת עֲבָדֵיְךּ שְׂאֵתֵּי בְּשָׁר כְּמוֹ־אֵשׁ חַמֶּתֶדְ:

(נא) זְכָר אֲדֹנִי חֶרְבַּת עֲבָדֵיִף שְׂאֵתֵן יִשְּׁמֵן:

(נג) בְּרִידְּ יִקּיָּק לֹעוֹלָם אָמֵן וֹאָמֵן:

(נג) בַּרִידְ יִקּיָּק לֹעוֹלָם אָמֵן וֹאָמֵן:

11. יחזקאל לז

(יא) וַיּאֹמֶרֹ אֵלַיֹּ בֶּרְאָדֶּם הָעֲצְמִּוֹת הָאֵׁלֶּה כְּלּבִּית יִשְׂרָאָל הֲמָה הַנֵּה אֹמְרִים **יָּבְשִׁיּ עַּצְמוֹתֵּינוּ וְאָבְדֵּה תִּקְוֹתָנוּ נְגְיַרְנוּ לֻנוּ**: (יב) לְכֵּרְ הָנָבָא וְאָמַרְתִּ אֲלֵיהֶם כִּה־אָמֵרֹ אֲדֹנֵי יְקוֹלְ הִנֵּה אֲנִי פֹתַח אֶת־ קבְרוֹתֵיכֶם וְהַעֲלֵיתֵי אֶתְכֶם מִקּבְרוֹתֵיכֶם עַמֵּי וְהַבֵּאתֵי אֶתְכֶם אלאדמת ישראל: ס

(יג) וֵידַעְתֶּם בִּיאֲנִי יְקֹוֹקָ בְּפִּתְחֵי אֶת־קּבְרוֹתֻיכֶם וְּבְחַעְלוֹתִי אֶתְכֶם מִקּבְרוֹתֵיכֶם עַמִּי: (יד) וְנָתַתִּּי רוּחֵי בָּכֶם וְחְיִיתֶם וְחִנַּחְתִּי אָתְכֶם עַלֹּאַדְמַתְכֶם וִידַעְתָּם כִּיאֲנֵי יְקוֶֹק דְּבַּרְתִּי וְעָשֻׂיתִי נְאֵם־ יִקוֹק: פ

12. יחזקאל פרק לז

(טו) וֹיְתָּי דְבַר־יְקּוֶׁק אֵלַי לֵאמִר: (טז) וְאַתָּה בֶּרְאָדָׁם קַח־לְּךְּ עֵץ אֶחָׁד וּכְתָּב עָלָיוֹ לֵיהוּדָּה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֻל חברו חֲבַרֵיו וּלְקַח עֵץ אֶחָׁד וּכְתָּב עָלָיוֹ לֵיהוּדָּה וְלִבְנֵי יִשְׂרָאֻל חברו חֲבַרֵיו וּלְקַח עֵץ אֶחָד וּכְתָּב אֹתָם אֶחָד אֶלִיאָחֶד לְּךָּ לְעֵץ אֶחֶד וְהְיִּוּ לְאֲחָדִים בְּיָדֶדְ: (טו) וְבַאֲשִׁר יאמְרִוּ אֵלֶידְ בְּנֵי עַמְּךְ לֵעֵץ אֶחֶד וְהְיִּוּ לְאָב יִים בְּיָדֶדְ: (כ) אַלֶּה אֶתָר אַלֶּיך בְּנִי עַמְּךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיִּוּ אָחָד בְּיִדִי לְנִוּ מָה אַלִּי לִבְּחָ אֶתְּר אֲלְיִוֹ אֶתְיעִם לְעֵץ אֶחָד וְהָיִוּ אָחָד בְּיִדִי: (כ) אוֹרָבְת אְשָׁר יְהִלְּהְ בְּנִי עַמְּךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיִוּ אֶתְד לְנִתְּה בְּנִי עִמְּךְ בְּנִי עִמְּלְ בְּבְיי וְלְנִתְּה בְּרִי וְנְתָּהִי לְנֵץ אְחָברו חֲבַרֵיו וְנְתַתִּה אוֹתָם עָלְיו אֶתִיעץ יְהוּדָּה וְצְשִׂיתִם לְעֵץ אֶחָד וְהָיִוּ אֶחָד בְּיִדִי: (כ) אוֹרָם בְּיִי אֶתְיִיך בְּבִיד אֶבְּלִים בְּעִיים בְּעָלִיו אֶתְיִץ יְחוֹלְּק בְּבִי עִיְלְיִם בְּלִים בְּתְּים בְּעְלִיו אֶתְיִיץ יְקוֹלְם בְּרִי בְּיִבְּים בְּעִייִם וְנִייִם בְּעִיים בְּיִלְיִם בְּעְלִים בְּלִים בְּבִיים בְּיִבְיִה וְלִּבְיִּם בְּעְלִים בְּבִיים בְּיִבְיִּת יִשְרְאָב בְּיִבְיים בְּיִים בְּיִבְייִם בְּבְּיִים בְּבְיִים בְּבִיים בְּבְייִם בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִיים בְּבְּיִים בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִיים בְּבִייִים בְּבִייִבְּיִּים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִם בְּבִייִּים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִּבְיִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִים בְּבִייִים בְּיִים בְּיִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִּיִים בְּבִייִים בְּבִיים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיִבּייִים בְּבִייִים בְּבִייִים בְּיבּבייים בְּבִּייִים בְּיִים בְּיִים בְּיִים בְּבִיים בְּיִים בְּבְייִים בְּיבִייִים בְּבִייִים בְּיִּיִים בְּיִים בְּיִים בְּיִּיִים בְּיִיוּבְייִים בְּיִּיִים בְּיִיִּיִים בְּבִייִּים בְּיִיּיִים בְּיוּים בְּיוּים בְּבִיים בְּיבְיוּבְייִים בְּיִיים בְּיוּים בְּיוּבְייוּים בְּיוּים בְּיוּבְייִים בְּיִיוּים בְּ

הָנֵּה אֲנֶי **לֹקֵרֵ** אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵׁל מִבֵּין הַגּוֹיֻם אֲשֶׁר הֶלְכוּ־שָׁם **יִקבּאִתִּי** אֹתַם מִסֶּבִּיב

ּ וְהַ**בֵּאתֵי** אוֹתָם אֶלֹאַדְמָתָם:

(כב) וְעָשִׂיתִי אֹתָם לְגוֹי אָחָד בָּאָׂרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶּדְ אָחֶד בֹּאָרֶץ בְּהָרֵי יִשְׂרָאֵל וּמֶלֶדְ אָחָד לִּיהְיָה לְכָלֵם לְמֵלֶדְ וְלָא יהיה׳יִהְיוּעוֹד לִשְׁגֵי גוֹיִם וְלֹא יַחֲצוּ עֵוֹד בְּגְלִּילִיהֶם לִשְׁתְּנִי מִמְלְכָּוֹת עִוֹד: (כג) וְלְא יֵטַמְּאָוּ עִוֹד בְּגְלִּילִיהֶם וּבְּשָׁרְ מִשְׁלְכָּוֹת עִוֹד: (כג) וְלְא יֵטַמְּאָוּ עֹוֹד בְּגְלִּילִיהָם וּבְּשָׁרְ חִישְׁתְּוֹ וּלְשָׁרְ אֹנְים וִאְלָּי אֹתָם וּבְּלָל מִשְׁרְתִּים וְהִישִּׁה אָחָד יִהְיָה לְהָם אַאֲלִי חְטְאוּ בָּהֶם וְסִהְרְתֵּי יִשְׁמְרוּ וְעָשִׁי אוֹתָם וֹ וְהַיִּהְ אָחָד יִהְיָה לְבָּבְּ עִלְּי לֵּבְּבִי וְחָשְׁתְּי יִשְׁמְרוּ וְשָׁלוֹב וְּצִלְּב וְאַעִּי אוֹתָם וְנְעַבְּיִי לְנַבְּי לְיֵשְׁבְּוֹ עְלִיבְּם וְדְעֵדְ עַבְּדִּי נְעִשְׁבְּי לְנָתְּי לְנָהֵם וְבְעִילְ יִשְׁבְּוֹ בְּרָיִיתְ עוֹלָם וְנְתַתְּי לְהָם וְבְעִר עִלְּבְּי וְנְעַלְם וּבְיִיתְ לְעַבְּיִי לְנֵעְלְּב בְּלִיתְ עוֹלָם וְדְוָד עַבְּדִּי נְעָשְׁבְּוֹ בְּנִיהֶם וְבְעִרְ בְּבְּי יְנְעָלְם וְבְעִר עִבְּדִּי לְנָעִים וְנְעַתְּי לְהָבְּי בְּנִיהֶם וְנְתַתְּי שָׁלוֹם בְּרָית עוֹלָם וְהְוָתִיכָם לְעוֹלֵם וּכִוּ לְעִבְבּי וְנְתָּתְי לְהָבְי בְּנִיתְ שָׁלוֹם בְּרָית עוֹלָם וְחָנָתְי לְנָתְים וְנְתַתְּי שְׁרָא בְּבְּיִי לְנָלָם וְנְתָתְי לְנָתְם וְנְתַתְּי שָׁבְיוֹם וְבְתִרְי לִילְלָם וּנְתִיתְי לְהָבְּי בְּבְילִי בְּבְיִיתְ בְּלְיבְים וְתְנִתְתִּי לְהָבְּי בְּבְילִית מְקְדְּשֵׁי בְּתוֹכם לְעוֹלֵם וּכוֹ לִילְבם בּאוֹיל בִּהְיְוֹת מִקְדְּשֵׁי בְּתוֹכם לְעוֹלם: סִי בּוֹלוֹם בּילְיוֹת מִקְדְשֵּי בְּתוֹכם לעוֹלם: סִי לְעוֹלם: כִּים לְעוֹלִם בּים לִעוֹלם: כּלוֹלוֹם בּעוֹלוֹם בּתְיוֹם לְעוֹלְם בּיִם בְּעִבְיים לְעוֹלְם בּיִם לְעוֹלְם בּים לִעוֹלם בּים לעוֹלם: בּים לעוֹלם: כּים

Rabbi Moshe Shulman 97 מגילת רות, עמוד

מצות קידוש לבנה

יואש, אמציה, עוזיהו, יותם, אחז, יחזקיהו, מנשה, אמון, יאשיהו, צדקיהו, ואת עיני צדקיהו עור (מלכים ב כייה זי) הא סיהרא על פיגמה.

אם לאו מונין לפגמו <u>"</u>	אתו	"זכיתם מונין למלי	.20
רחבעם	.16	אברהם	.16
אביה	.17	יצחק	.17
אסא	.18	יעקב	.18
יהושפט	.19	יהודה	.19
יהורם	.20	פרץ	.20
אחזיה	.21	חצרון	.21
יואש	.22	רם	.22
אמציה	.23	עמינדב	.23
עוזיהו	.24	נחשון	.24
יותם	.25	שלמון	.25
אחז	.26	בועז	.26
יחזקיהו	.27	עובד	.27
מנשה	.28	ישי	.28
אמון	.29	דוד	.29
יאשיהו	.30	שלמה	.30
צדקיהו (עוור)			

Talmud R"H 25a

Rabbi Yehuda HaNasi once said to Rabbi Hiyya: Go to a place called Ein Tav and sanctify the New Moon there, and send me a sign that you have sanctified it. The sign is: David, king of Israel, lives and endures.

.13 גמי ר"ה כה

אֲמַר לֵיהּ רַבִּי לְרַבִּי חָיָּיא: זִּיל לְעֵין טָב וְקַדְּשֵׁיהּ לְיַרְחָא, וּשְׁלַח לִי סִימָנָא: יי**דִּוֹד מֶלֶדְּ** יִשְׂרָאֵל חַי וִקִּיִםיי.

14. רש"י שם

זִיל לְעֵין טָב וְקַדְּשֵׁיהּ - דואג היה שלא ירננו עליו בני עירו כשיקדשנו למחר, לפי שראו הישנה כל יום עשרים ותשעה, וסלק תלונותם מעלי, ומורי פירש: שגזרו גזרה במקומו שלא יקדשו את החדש.

דָּוִד מֶלֶדְ יִשְׂרָאֵל - נמשל כלבנה, שנאמר בו (תהלים פט) כסאו כשמש נגדי כירח יכון עולם.

15. <u>שו"ע או"ח הל' ר"ח תכו:ב</u>

ונוהגין לומר: דוד מלך ישראל חי וקיים, ש**מלכוחו נמשל ללבנה ועחיד להתחדש** כ**מותה.**

Kiddush Levana

He said to the moon to renew itself as a crown of splendor for those born of the womb, those who in the future will renew themselves like it...

16. <u>נוסח ברכת הלבנה</u>

...וְלַלְבָנָה אָמַר שֶׁתְּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֵרֶת לַעֲמִוּסֵי בָּטֶן שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ...

Derush Chiddushei HaLevanah 5:6

David is also described as "alive and enduring," for King David's nature resembles that of the Seeing the moon's moon. renewal teaches us that David is still "alive and enduring" like the moon that can be seen at present, and he also will be renewed as the moon is renewed. The process of renewal is reflected Yechezkel's prophecy of the future, in which he states, "My servant David will be king over Yechezkel them." then emphasizes the matter by repeating, "My servant David will be prince over them forever."

17. <u>דרוש חדושי הלבנה ה:ו</u> (בעל תו' יו"ט)

וָאוֹמָרִים ייחֵי וָקַיַּםיי, כִּי מהותו הוא, הַפֶּלֶךְ דְּוִד, כָּמַהוּת הַלְּבַנָה עַד שֵׁנִּמִצַא בַּרְאוֹתֵנוּ הָתִחַדְּשׁוּתֵדְ, הְרֵי כָּאָלוּ הוּא חֵי וִקַיַּם. וַגַּם כֵּן, מהתחדשותד למדנו שהוא ַחַי וִקַיַם, לַהְתְּחַדֵּשׁ כְּמוֹתֵּדְ. בנבואת שַׁנָאֱמַר וּכִענִיַן יָחֵזָקָאל (לז כד) עַל הַעַתִּיד ייועבדי דוד מלד עליהםיי וְחַזַר וִשְׁנַה לְהַחַזִּיק הַעִנְיַן שם כה) ייוַדַוָד עַבָּדִי נַשִּׂיא) לַהֵם לִעוֹלַם״.

18. מרגליות הים סנהדרין מב ע"א

ועי רייה כייה א אייל רבי לרייח זיל לעין טב וקדשיה לירחא ושלח לי סימנא יידוד מלך ישראל חי וקיםיי [כידוע זהו בגמטריא ייראש חודשיי]

19. פסיקתא רבתי (איש שלום) פרשה טו

[החודש הזה וגוי] אייר ברכיה (גאלת בזרוע עמך) החודש הזה לכם, כירח יכון לעולם (תהלים פייט לייח), כהדין סיהרא אם זכיתם אתם מונין למליאתו ואם לאו אתם מונין לפגמו, [זכיתם] הרי אתם מונין למליאתו, אברהם, יצחק, יעקב יהודה, פרץ, חצרון, רם, עמינדב, נחשון, שלמון, בועז, עובד, ישי, דוד, שלמה, וישב שלמה על כסא הי למלך (דהיייא =דברי הימים א'= כייט כייג) הא סיהרא על מליאתה, לא זכיתם אתם מונין לפגמו, רחבעם, אביה, אסא, יהושפט, יהורם, אחזיה,